

Kersttoespraak Rotary 19 december 2015

Het jaar 2015 zal de boeken in gaan als een bijzonder jaar. Maar is dat eigenlijk niet elk jaar het geval als je erop terugkijkt. Mondiaal gezien strijden de vluchtelingenproblematiek, de strijd tegen Islamitische Staat, daaruit voortvloeiend de gebeurtenissen in Parijs en de opwarming van de aarde om de aandacht. In Europees verband gaat het over diezelfde vluchtelingenstromen waar mensen onder erbarmelijke omstandigheden veel geld betalen aan criminelen om de Zee over te steken in gammele bootjes met als doel beloofde landen als Nederland en Duitsland te bereiken.

En bij ons? Bij ons vallen twee ministers, een Kamervoorzitter en bijna een kabinet over een bonnetje... Natuurlijk is er bij ons ook meer aan de hand. Zie recent Geldermalsen als uitvloeisel van de wereld- en Europese problemen. Zie ook de voedselbanken, die ondanks de schijnbaar voorbij zijnde langjarige crisis meer dan ooit een belangrijke rol in het dagelijks leven van een groeiend aantal mensen spelen. Dat brengt mij als vanzelf via de wereld, Europa en Nederland naar ons eigen Zoetermeer, waar wij afgelopen weekend met zoveel leden van onze club weer een fantastische actie hebben gevoerd met kerstpakketten voor de mensen die tegen hun wil tot de 'minima' - vreselijk woord - behoren. Maar liefst 321 rijk gevulde pakketten werden door ons allemaal bij elkaar gepraat in drie winkelcentra alhier. Niet alleen **pakketten** die voor veel gezinnen heel welkom zijn, dit jaar deed de gemeente Zoetermeer ook weer een duit in het zakje met een waardebon van 50 euro in elk pakket. Hulde ook aan de mensen - ook uit onze club - die het met hun contacten mogelijk maakten om een restpotje van zo'n 60.000 euro beschikbaar te krijgen voor mensen die het goed kunnen gebruiken!

Wij als Rotaryclub Zoetermeer-Zegwaard hebben daar een belangrijke rol in kunnen en mogen spelen. Wij, als een van de 500 clubs in Nederland met zo'n 19.000 leden in totaal worden gezien als een warme en leuke club. Ik zeg dat niet zelf, hoewel ik het er volmondig mee eens ben, nee ik citeer onze gouverneur die ons twee weken geleden bezocht.

Gewapend met een ui en 10 felgele veiligheidshesjes bezoekt zij in haar gouverneursjaar alle clubs in haar district. Aan tafel bij ons meldde zij het al en na afloop bij het afscheid kregen we het nog een keer te horen.

Wat hebben jullie een leuke en bijzondere club en wat doen jullie veel! 'Be good en tell it', dat eerste lukt aardig, het tweede proberen we met regelmaat maar het wil nog niet altijd lukken om alle goede daden over het voetlicht c.q. in de media te krijgen.

Onze eigen recent overleden Eugène heeft zo'n 38 jaar van zijn leven ervaren, wat zeg ik, hard meegewerkt om onze club zo ver te krijgen als we nu gekomen zijn. Als Rotarian van het zuiverste water stond hij altijd paraat om de handen uit de mouwen te steken bij activiteiten ten bate van de gemeenschap, of dat nu dichtbij was of iets verder weg. Hij was groot voorstander van de regelmatige contacten met onze twinning club Broadlands. Hij zag met lede ogen hoe dat contact door veranderende omstandigheden langzaam maar langzaam verwaterde. Realist als hij was, kon hij het ook wel weer accepteren, zijn prettige en regelmatige contacten met leden van Broadlands bleven behouden. Als geen ander kon Eugène getuigen van onze club als club van doeners met een grote mate van onderlinge vriendschap.

Dat laatste bleef ook anderen - hier aanwezig - niet onopgemerkt. Ik kan met een gerust hart en in alle openheid hier melding maken van mijn recente ontmoeting 's avonds vrij laat op een parkeerplaats in Pijnacker.

We hadden zojuist een Post-Pets bijeenkomst afgesloten met een drankje en gingen ons weegs. Zij die mij kennen, kunnen getuigen dat ik zo ben opgevoed dat ik dames niet alleen vanuit een restaurant in donker Pijnacker naar hun auto laat lopen. Dat deed ik dus ook niet met onze assistent-gouverneur. Het hoge woord was er gauw uit van haar kant: 'ik voel me niet meer thuis bij mijn club'. Mijn hoge woord terug was gauw gezegd: 'dan kom je toch bij ons'. Er is veel gesproken en veel geregeld, uiteindelijk is het gelukt en is Elly, over wie dit stuk van mijn verhaal gaat, sinds enige tijd lid van onze club. Het werd geen installatie, zij is al zo'n 20 jaar Rotarian. Wij hebben de overstap met een ferme handdruk bezegeld. En ook van Elly hoorde ik al dat ze onze club als een warm bad ervaart.

Om die situatie te behouden en waar mogelijk nog te verbeteren zijn vele handjes nodig, ik zei het al eerder. We voeren graag uit maar we moeten ook besturen. In dat kader kregen we enige weken geleden onder embargo te horen dat degene die door mij is gevraagd voorzitter te worden en dus nu inkomend voorzitter is, onze club gaat verlaten. **Gaat** verlaten zeg ik, **moet** verlaten is meer op zijn plaats. Een baan in het oosten van het land is haar ten deel gevallen en dan is een heel hartelijke gelukwens op zijn plaats. Betty, we vinden het jammer dat je weggaat maar o zo fijn voor jou dat je al jouw capaciteiten kan aanwenden in een nieuwe baan. Wij zullen je missen.

De consequentie hiervan is dat ik op zeer korte termijn op zoek moet naar een vervanger van Betty per 1 juli 2016. Officieel dient de voorzitter zijn of haar bestuur zo rond de jaarwisseling in de steigers te hebben. We krijgen door de bijzondere omstandigheden vast wel enig respijt, maar ik zou voorzichtig zijn als ik lid van deze club was.

Mijd mij de komende periode... Het kan zo maar zijn dat ik bij je ga staan met de alom gevreesde vraag: zou jij mijn opvolger willen zijn? En het is eigenlijk niet eens een vraag, is het niet een eer om voor dat ambt gevraagd te worden? Tenminste zo heb ik het voorzitterschap ervaren de afgelopen 6 maanden

We gaan er vast uitkomen, daarvan ben ik overtuigd. Want de club is te bijzonder om daar niet voor te vechten, ik zei het al eerder.

Ik sluit dit verhaal graag af met het door mij dit jaar ingestelde Klein Literair Moment (KLM) een kort, maar toepasselijk gedicht van een mij onbekend auteur:

Met Kerstmis

Als het donker wordt
de nachten lang, de dagen kort
dan is het o zo aangenaam
als alle lichten branden gaan
vergezeld van onze wensen:
'een mooie Kerst voor alle mensen
en met elkaar een heel goed jaar!